

imidlertid er blevet taget op af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) og han har sagt, at Ingen særlig har anbefalet det Forslag, føler jeg det som min Pligt som Repræsentant for den Kreds, hvor denne Bane gaar igjennem, at udtale mig lidt om det Spørgsmaal, men jeg skal gjøre det saa kortfattet som muligt. Jeg skal ikke prøve paa at imødegaa alle de Udtalelser, som det nævnte ærede Medlem fremkom med, men det forekommer mig dog ikke, at det Forslag, som foreligger, er saa ganske uden Betydning for Egnen, som det er gjort til, og saaledes haaber jeg heller ikke, man har opfattet det efter den Afstemning, som faldt i Gaar. Jeg skal villig indrømme, at dette er jo ikke alt det, som Egnen der ønsker, men dog en Del deraf, og naar der er blevet ivret saa stærkt imod Forslaget her, har det jo sin Grund i den Agitation, som er bleven reist navnlig fra Aalborg. Egnene i Himmerland have jo ikke Noget imod at komme i Forbindelse med Aalborg, men kunne dog ikke sætte alle Hensyn tilside og sige: Vi ville ingen Bane have, forinden vi kunne komme til Aalborg. Jeg vil tillade mig kortelig her at antyde, hvad det er, Egnen ønsker. Med Hensyn til Linien fra Løgstør til Aalestrup tror jeg at kunne sige baade her i Thinget og overfor Enhver, der er lokalt fjendt i Egnen, at, naar der kun er Tale om en enkelt Linie i Himmerland, er det den fornøftigste og bedste, som gjør Ret til alle Sider. Det tror jeg ikke kan modbevise hverken ved at se paa Kortet eller paa Egnen. Det kan jo ganske vist siges med Hensyn til Sidelinien til Høbro, at den har ikke nogen stor Interesse for Egnen, idet dens Interesser søge stærkere til Viborg, men det kan vist heller ikke nægtes, at naar vi i det Hele skulle tage Hensyn til Bjerne, og det ere vi jo ved de fleste Baneanlæg tvungne til, fordi Bjerne have de stærkeste Repræsentanter, saaledes som her navnlig Aalborg, saa kan det jo ikke siges, som det er blevet sagt af nogle Medlemmer, at vi tage Aalborgs Opland ved en Bane gjennem Himmerland, ved at tage dette Baneforslag, thi det forekommer mig, at de ogsaa maa tage Hensyn til de mindre Bjer navnlig Høbro som By betragtet, og saa kan man da, naar man fører Banen fra Løgstør over Aalestrup til Viborg, og kommer Høbro paa noget som 2½ Mil nær, ikke sige Andet, end at den til en vis Grad vil tage Høbro's Opland med. Følgen bliver altsaa den, at vi ikke nogeninde ville komme til at faae en Bane ført til Viborg, medmindre vi ogsaa skulle have en ført til Høbro. Maaſte Forslaget kunde være lidt heldigere, hvis f. Ex.

Hovedlinien var gaaet omtrent til Statsbanelinien og Sidelinien til Høbro. Det, som det gjælder om for Landet, er at faae en Bane. Jeg skal derfor tillade mig at bringe en Tale til det høie Thing, som trods den skarpe Kritik, der har været rettet mod Forslaget, dog vil stemme for Lovforslaget, som det foreligger. Og de Mænd, som det særlig skyldes, at Sagen er kommen frem, maa jeg ogsaa bringe en Tale, og jeg skal tilføie, at Baneforslaget kan dog ikke være saa meningsløst, naar her er Tale om at drage et Opland paa 20 Kvadratmile med et Indbyggerantal af over 30,000 ind i Banenettet. Det er min Overbevisning, at jeg tør nok sige, de 95 — ja jeg tænker, jeg kan sige flere — pCt. af Befolkningen oppe i Himmerland ville blive stufede, hvis der Ingenting kom ud af Sagen. Derimod mener jeg, at vi i Fremtiden nok kunne faae en Tilslutningslinie til Jernbanen, som jo ikke er ubeløst ved det, vi faae her. Derfor vil jeg gjerne anbefale Sagen saa godt som muligt og ønske, at den maa nyde hurtig og god Fremme i det andet Thing.

**Schiøtz:** Jeg har i Virkeligheden, som ogsaa erkjendt fra forskjellige Sider, ikke Grund til at beklage mig over, at flere uden nogen som helst Motivering, tillader jeg mig at paasta, ere gaaede over til det Standpunkt, som jeg som eneste Medlem af Oppositionen indtog for tre Aar siden her i Thinget, ved at anbefale Løgstør—Høbro—Banen. Det er mig ikke ganske klart, hvilke Overvejelser der har været de ledende for Udvalgets Flertal til uden nogen Motivering at gaa over til denne Bane. Da jeg imidlertid ikke nærer nogen Tvivl om, at Finantsudvalgets Flertal altid har en god Motivering af sin Handlemaade, vilde jeg have ønsket, at der i Betænkningen havde staaet Noget om, hvorfor man nu netop er gaaet ind paa denne Bane, som Flertallet af dette Thing var saa bestemt imod for to Aar siden. For to Aar siden toge alle de Medlemmer, der repræsenterede Kredse, som laa i Nærheden af den Bane, Ordet mod den. Jeg kunde derfor nok have ønsket — skjøndt jeg atter skal udtale min Tilfredshed med, at det Standpunkt, jeg indtog dengang, er blevet det ledende — at faae at vide, hvilke Grunde der var til netop nu at indtage det Standpunkt overfor denne Bane, som man ikke var langt fra at anse for fuldstændig meningsløs. Jeg kunde tillige i høi Grad ønske at faae at vide, hvorfor det høitærede Minister saa bestemt har holdt paa denne Bane, hvilke Afſtaler han har bundet sig ved overfor Folk i Høbro og Omegnt til